

[Socialministeren.]

fik de samme kredse af medborgere sidste år en eengangsydelse svarende til det, jeg her har foreslået, nemlig 34 mill. kr., og finansministeren har regnet med, at det samme beløb er til rådighed i år. At jeg sådan ligefrem skal præsentere millionerne her, forlanger det ærede medlem vel ikke, men efter finansministerens udtalelse er de altså tilstede.

Det ærede medlem fru Gertie Wandel takker jeg for tilslutning til lovforslaget. Det ærede medlem nævnte enkerne. Jeg gør opmærksom på, at vi i socialministeriet beskæftiger os med enkerens problem, idet vi har fået en betænkning fra et udvalg, der har arbejdet også med det spørgsmål. Med hensyn til selvpensionisterne mente det ærede medlem, at det vel først og fremmest var skatterne, der her burde reduceres, og jeg skal gerne gøre finansministeren opmærksom på de betragtninger, det ærede medlem her har fremført.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var, synes jeg, lidt fornærmet på mig over mine udtalelser i Roskilde, hvor jeg ikke skulle have gjort tilstrækkeligt opmærksom på, at dels det radikale venstre, dels andre på daværende tidspunkt måske havde været mere medvirkende end jeg til at gennemføre en begyndende udligning mellem de tre kommunegrupper. Det vil jeg ikke rigtig skrive under på. Jeg vil gøre opmærksom på, hvad jeg sagde sidste år ved anden behandling af et lignende lovforslag som det, vi nu behandler — mine udtalelser findes i folketingstidende 1953—54, sp. 1354—55:

„Det er blevet sagt, at når jeg har fremsat forslag om et noget højere beløb til rentemodtagerne på landet og i købstæderne, end der oprindeligt var foreslået i lovforslaget, er det, fordi jeg er blevet presset dertil. F. eks. sagde den ærede kommunistiske ordfører, at det var, fordi man fra kommunistisk side havde stillet forslag, og den ærede radikale ordfører, at det var, fordi man fra radikal side ønskede det. Dette er ikke rigtigt. Der er ingen, der behøver at presse hverken mig eller regeringen eller det parti, jeg tilhører, til at gennemføre forsvarlige sociale forbedringer. Når jeg i lovforslaget om en eengangsydelse ikke gik

videre end til at foreslå den udligning imellem zonegrænserne, som et ensartet beløb for hele landet er, var det med den begrundelse, at spørgsmålet om prisniveauet var til undersøgelse i statistisk departement, og at jeg håbede, at folkeforsikringskommissionen, der beskæftiger sig med dette spørgsmål, forholdsvis hurtigt ville kunne afslutte sit arbejde. Blandt partierne her i folketinget var der imidlertid et almindeligt ønske om ikke at afvente nogen af delene, hverken statistisk departements opgørelse eller folkeforsikringskommissionens stillingtagen. Det, der da har været min opgave — synes jeg — var at finde frem til et forslag, der hviler på et forsvarligt grundlag, og det mener jeg jeg har gjort.“

Jeg tror, det ærede medlem må erkende, at det forsvarlige grundlag, jeg her nævnte, var de rent skønsmæssige beregninger, som var kommet fra statistisk departement.

Jeg skal gerne takke samtlige ordførere og ærede medlemmer, der var medvirkende til, at vi nåede til et resultat på daværende tidspunkt, men jeg synes også, jeg selv skal have en lille smule. Jeg var da med til det, sådan set. Nå, et spøg, et andet alvor.

Jeg må erkende, at jeg ligesom det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var noget forbavset over at læse i „Berlingske Aftenavis“, at folkeforsikringskommissionen var ude for en ejendommelig vanskelighed, fordi den manglede et socialdemokratisk forslag, for mig bekendt ligger der et sådant forslag i kommissionen, mig bekendt er dette forslag ikke trukket tilbage; men efter hvad der er oplyst overfor mig, er der stillet 7-8 forslag eller skitseforslag — hvilket også er blevet nævnt under forhandlingen her — som er til drøftelse i kommissionen. Drøftelserne af de enkelte forslag er ikke endt endnu, og jeg vil gerne ligesom det ærede medlem hr. Søren Olesen understrege, at det var ønskeligt, om der i folkeforsikringskommissionen kunne samles et flertal for et forslag. For ærlig talt, det var ikke ud fra de forudsætninger, at hvert parti her i folketinget — efter at der nu har siddet en kommission og arbejdet med sagen så længe, en kommission, som kender problemerne, og som måske nu har en mulighed for at tale sig tilrette — skulle fremsætte sit specielle forslag, at der blev nedsat en kommission —